

For what reason is a slaughterer liable

שוחט משום מאי מיהייב –

OVERVIEW

The גמרא cites a dispute as to why שוחט is חייב. According to רב he is חייב because of צובע (dyeing), while שמואל maintains it is because of נטילת נשמה. Our תוספות clarifies what רב and שמואל are referencing when they discuss שוחט.

לאו אשוחט דמתניתין קאי דההוא פשיטא דלא הוי אלא משום נטילת נשמה¹ -
משנה, for that שוחט which is stated in our משנה, are not referring to the מלאכה of שוחט רב and שמואל
of the משנה is liable only because of נטילת נשמה and not for צובע -
דצובע תנן בהדיא במתניתין² -

Since צובע is clearly stated in our משנה -

אלא אשוחט דעלמא³ קאי:

Rather רב and שמואל are referring to שחיטה generally.

SUMMARY

משנה, not to our משנה, שחיטה בעלמא, רב and שמואל are referring to

THINKING IT OVER

אף משום צובע he meant משום צובע רב ruled that when גמרא immediately clarifies that, so why cannot רב be referencing the משנה that the שוחט is צובע?!⁴

¹ The גמרא knew that animals needed to be killed for מלאכת המשכן (for their hides), so it is obvious that killing an animal is forbidden משום נטילת נשמה. That is why the גמרא does not ask where there was השוחט in the משכן. The reason the משנה states השוחט (and not ההורגו) because it follows צבי and a צבי can be נשחט.

² רב could not have meant that the שוחט in the משנה is צובע משום צובע, since צובע is a separate מלאכה from שוחט, and there are thirty-nine מלאכות, so שוחט in the משנה must be חייב because of נטילת נשמה. See 'Thinking it over'.

³ In the משכן they did not kill in order to sell the animals, but a regular שוחט intends to sell the animal, therefore רב ruled that in such a case he is צובע משום [אף] חייב for he wants the neck to be red and appear freshly slaughtered.

⁴ See לשון הזהב and שבת של מי.